

3:e söndagen efter påsk

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Joh. 14:1–12.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndags överskrift "Hemlängtan" har sin närmaste anknytning till epistelns ord: "Låtom oss alltså gå ut till honom 'utanför lägret' och bära hans smälek. Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden." Det är ett ord till och om människor, som genom sin kristna tro brutit banden till denna tillvaros accepterade, skyddande gemenskaper, till "främmande läror" och "offermåltider" (Hebr. 13:19) och som därmed stod utanför, utan förankring i världen. I detta uppbrott hade de förkunnat, att denna världen går mot sin undergång, och de hade vänt sina ansikten mot en ny existens, "den tillkommande staden", det Guds rike, som snart skall göras synligt. I dopets trefaldiga avsvärjande av djävulen hade de rivit sönder sina papper på medborgarskapet i Satans rike, i den hedniska stadsstaten, och i dopets trefaldiga namn fått medborgarskap i den kommande tillvaron. Just där står också vi, som firar vår mässa enligt föreskriften för påskalammsmåltiden: "I skolen vara omgjordade kring edra länder, hava edra skor på fötterna och edra stavar i edra händer". (2 Mos. 12:11) Vi går mot "den tillkommande staden", mot den uppståndne Kristus, som möter oss i sakramentet som himlafaren, tronande på Faderns högra sida och därifrån igenkommande. Vi är genom tron, evangelium och dopet redan genomdränkta av "den tillkommande tidsålderns krafter" (Hebr. 6:5), och därför är dagens överskrift "Hemlängtan" att förstå som en beskrivning av vår marschriktning, av vår visshet och vårt hopp om vägens ände, av vår vilja att bli saliga.

Allt detta bygger på evangelium, på Guds ingripande i våra liv genom syndernas förlåtelse, på det som dagens evangelium beskriver. När Jesus säger: "I skolen bliva bedrövade, men eder bedrövelse skall vändas i glädje", när han säger: "En liten tid, och I sen mig icke, och åter en liten tid, och I fån se mig", talar han om det, som alla årtusenden och århundraden kretsar kring, om långfredagen, påskafton och påskdagen, som enligt textens sammanhang skall förkunnas av Den Helige Ande. Ja, "När han kommer ... då skall han

förkunna för eder vad komma skall" (Joh. 16:13), vad som följer efter instiftandet av altarets sakrament, nämligen långfredagens ställföreträdande tillfyllestgörrelse, dess "satisfactio vicaria", och påskdagens främmande, tillräknade, översteprästerliga rättfärdighet. Om allt detta gäller, att "han skall förhärliga mig", att Den Helige Andes predikan genom apostlarnas mun skall göra Kristus stor och hans frälsning underbar i åhörarnas hjärtan. Så skall bedrövelsen vändas i glädje, den glädje, om vilken Jesus säger: "Ingen skall taga eder glädje ifrån eder". Härom säger vi sammanfattningsvis så:

- I. påskevangeliums glädje fördriver sorgen över synden,
- II. påskevangeliums glädje fördriver sorgen över livets motgångar,
- III. påskevangeliums glädje fördriver sorgen över dödens hemskhet.

I. Påskevangeliums glädje fördriver sorgen över synden.

Allt vad våra texter säger har som utgångspunkt, att åhörarna står under Guds vrede som syndare mot Guds bud. Ingen biblisk text räknar med något annat. Det påskens återseende, som på olika sätt omtalas i evangeliets korta avsnitt, är inte glädjen över en återvunnen kontakt, att på nytt få se ett älskat ansikte, att på nytt få vandra de gamla vägarna. En sådan tolkning bortser från allt vad Jesus lärde och apostlarna trodde. Den sorg, som viker, den glädje, som tar över, är det sanna påskevangeliets underverk att dra in lärjungarna och oss i Guds frikännande av syndare, som i sig själva förtjänar Guds dom. Den hopplöshetens sorg, som genomilar oss, när vi går in i oss själva, när vi besinnar oss ögonblicket efter den onda, elaka tanken, efter den vredgade, illasinnade speglosan, skall genom evangelium brytas ned och bli till glädje, att trots allt vara förlossad, förvärvad och vunnen. Detta predikar Den Helige Ande oupphörligt genom Ordet.

II. Påskevangeliums glädje fördriver sorgen över livets motgångar.

Den kristna människan känner inte bara sorgen över sitt kött, över sin synd, om vilken hon med S:t Paulus ropar: "Jag arma människa". Hon känner, för såvitt hon är en levande människa av kött och blod och inte ett falskt helgon av iskall marmor, sorg och betryck över allt det, som går henne emot, över alla de besvikelser, som livet oundvikligen drar med sig, över sönderslagna förhoppningar. Denna sorg kan t. o. m. stegras av medvetandet om att vara Guds tillhörighet, att sålunda få erfara, att det går världens barn bättre än Guds. Så väller sorgen och bedrövelsen in över oss till kropp och själ, tar musten ur oss, förmörkar synen, kröker ryggen och gör knäna svaga och sviktande. Detta är ett svart moln, som kräver påskevangeliets glädjesol att genomtränga, upplysa och fördriva. Jesus Kristus måste genom evangelium i predikan och sakrament få försäkra oss om att vi i honom är herrar över allt, att inget kan skada, att "är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?" (Rom. 8:31)

III. Påskevangeliums glädje fördriver sorgen över dödens hemsckbet.

I predikoämnets formulering "Hemlängtan" finns en komplikation, som inte får förtigas. Det finns i döden något motbudande och vederstyggligt, som vår Herre Jesus Kristus själv har slagit fast med det ordet: "Så tag denna kalk ifrån mig". (Luk. 22:42) Vi längtar förvisso inte till denna död, till detta avklädande, till den mörka, svarta älv, som skiljer denna världen från den tillkommande. D. h. Skrift vet väl vilka tankar, som stiger upp inom oss, när döden börjar bli konkret, när den tränger oss in på livet, när vi känner de sista andedragens dödsnöd. Just då vill han förkunna sitt mäktiga påskevangelium. Han vill ropa till oss och säga: "Jag lever, så skolen ock I leva". (Joh. 14:19) Han vill låta oss smaka sin lekamen och sitt blod som skall tjäna som mäktiga sköldar mot "tjurar i mängd", mot "Basans oxar", mot hundarna, som omger mig. (Ps. 22:13 ff.) Så skall också den stunden gälla, att ingen kan ta vår glädje, den ofta anfäktade, från oss.

Amen.